

מסכת שבת

פרק יא

א. הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים, מרשות הרבים לרשות היחיד, חייב. מרשות היחיד לרשות הרבים באמצע, רבי עקיבא מחייב, וחכמים פוטרין:

ב. פיצד. שתי גזזטראות זו כנגד זו ברשות הרבים, המושט והזורק מזו לזו, פטור. היו שתיקה בדיוטא אחת, המושט חייב, והזורק פטור, שכן הייתה עבודת הלוים, שתי עגלות זו אחר זו ברשות הרבים, מושטין הקרשים מזו לזו, אבל לא זורקין. חלית הבור והסלע שהן גבוהין עשרה ורחבן ארבעה, הנוטל מהן והנותן על גבן, חייב, פחות מכן, פטור:

ג. הזורק ארבע אמות בכתל, למעלה מעשרה טפחים, כזורק באויר, למטה מעשרה טפחים, כזורק בארץ. הזורק בארץ ארבע אמות, חייב. זרק לתוך ארבע אמות ונתגלגל חוץ לארבע אמות, פטור. חוץ לארבע אמות, ונתגלגל לתוך ארבע אמות, חייב:

ד. הזוֹרֵק בַּיָּם אַרְבַּע אַמּוֹת, פֶּטוּר. אִם הָיָה רֶקֶק מַיִם וּרְשׁוֹת הָרַבִּים מְהֻלָּקֶת בּוֹ, הַזּוֹרֵק לְתוֹכּוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת, חַיָּב. וְכַמָּה הוּא רֶקֶק מַיִם, פָּחוֹת מֵעֶשְׂרֵה טַפָּחִים. רֶקֶק מַיִם וּרְשׁוֹת הָרַבִּים מְהֻלָּקֶת בּוֹ, הַזּוֹרֵק בְּתוֹכּוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת, חַיָּב:

ה. הַזּוֹרֵק מִן הַיָּם לַיִבָּשָׁה וּמִן הַיִּבָּשָׁה לַיָּם, וּמִן הַיָּם לְסַפִּינָה וּמִן הַסַּפִּינָה לַיָּם, וּמִן הַסַּפִּינָה לְחִבְרָתָהּ, פֶּטוּר. סַפִּינּוֹת קְשׁוּרוֹת זֶה בְּזֶה, מְטֻלְטָלִין מִזֶּה לָזֶה. אִם אֵינָן קְשׁוּרוֹת, אֵף עַל פִּי שְׁמַקְפוֹת, אֵין מְטֻלְטָלִין מִזֶּה לָזֶה:

ו. הַזּוֹרֵק וְנִזְכָּר לְאַחַר שְׂיֻצָתָהּ מִיָּדוֹ, קָלָטָה אַחֵר, קָלָטָה כָּלֵב, אוֹ שְׂנַעֲרָפָה, פֶּטוּר. זָרֵק לַעֲשׂוֹת חֲבוּרָה, בֵּין בָּאָדָם בֵּין בְּבִהֶמָה, וְנִזְכָּר עַד שְׁלֹא נַעֲשֶׂה חֲבוּרָה, פֶּטוּר. זֶה הַכָּלֵל, כָּל חַיָּבֵי חֲטָאוֹת אֵינָן חַיָּבִין עַד שֶׁתֵּהֵא תַחֲלָתָן וְסוּפֹן שְׂגָגָה. תַּחֲלָתָן שְׂגָגָה וְסוּפֹן זָדוֹן, תַּחֲלָתָן זָדוֹן וְסוּפֹן שְׂגָגָה, פֶּטוּרִין, עַד שֶׁתֵּהֵא תַחֲלָתָן וְסוּפֹן שְׂגָגָה: